

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej, a členov senátu JUDr. Michaely Královej a Doc. JUDr. Andrey Olšovskej v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. L. E.**, sudkyňi Okresného súdu X, o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ústnom pojednávaní konanom dňa 23. apríla 2018 takto

rozhodol

I.

JUDr. L. E., nar. xxx, trvale bytom X, sudkyňa Okresného súdu X,

sa uznáva vinnou, že

ako sudkyňa Okresného súdu X v pridelennej veci sp. zn. 10C/950/1999, vo veci žalobcu A. R. proti žalovanej Ing. U. R. o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v období od 24.4.2015 do 6.10.2015 a od 18.12.2015 do 03.10.2016, nepostupovala v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, čím v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. III. ÚS 712/2016-35 z 03.05.2017,

t e d a

v rozpore s § 30 ods. 4 zákona číslo 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov zavinene nevykonávala svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach nekonala plynulo a bez zbytočných prieťahov,

č í m s a d o p u s t i l a

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Za to sa jej

u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov **n a p o m e n u t i e.**

II.

Podľa § 124 ods. 1 písm. a) zákona číslo 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa disciplinárne konanie

JUDr. L. E., nar. xxx, trvale bytom X, sudkyňa Okresného súdu X,

vedené na základe návrhu predsedu Okresného súdu X, podaného dňa 23.11.2017 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov na tom skutkovom základe, že

ako sudkyňa Okresného súdu X v pridelenej veci sp. zn. 10C/950/1999, vo veci žalobcu A. R. proti žalovanej Ing. U. R. o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v období od 06.07.2005 do 10.04.2006, nepostupovala v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, čím v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky v nálezoč č. II. ÚS 824/2016-57 zo 04.04.2017.

z a s t a v u j e.

O d ô v o d n e n i e

Predseda Okresného súdu X podal dňa 23.11.2017 Disciplinárnemu senátu návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi JUDr. L. E., sudkyňi Okresného súdu X, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon"), na tom skutkovom základe, že

ako sudkyňa Okresného súdu X v pridelenej veci sp.zn. 10C/950/1999, vo veci žalobcu A. R. proti žalovanej Ing. U. R. o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepostupovala v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, čím v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd, čo konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky v nálezoch č. II. ÚS 824/2016-57 zo 04.04.2017 a č. III. ÚS 712/2016-35 z 03.05.2017.

Návrh odôvodnil tým, že po pridelení veci dňa 06.07.2005 sudkyňa nariadila prvé pojednávanie na 07.06.2006. Ďalšie pojednávania boli nariadené na 20.09.2006, 22.11.2006, 02.02.2007, 11.04.2007, 16.05.2007, 12.09.2007, 23.11.2007 (z dôvodu podaného odvolania proti uzneseniu č.k. 10C/950/1999-343 od 05.09.2008 do 20.11.2009 bol spis na Krajskom súde v X), 10.02.2010, 10.03.2010, 16.03.2011, 20.04.2011, 01.06.2011, 19.08.2011 (dňa 19.08.2011 bol vyhlásený rozsudok, z dôvodu podaného odvolania žalobcom i žalovanou bol spis od 22.02.2012 do 11.06.2013 na Krajskom súde v X a z dôvodu podaného dovolania žalovanou bol spis od 16.12.2013 do 24.04.2015 na Najvyššom súde SR), 20.11.2015, 18.12.2015, 30.06.2017 a 08.09.2017. Prvý rozsudok vo veci bol vyhlásený dňa 19.08.2011, t.j. po 11 rokoch a 11 mesiacoch. Rozsudok bol vyhotovený a odoslaný právnym zástupcom strán sporu až 11.11.2011 (rozhodnutie predsedu súdu o predĺžení lehoty z 15.09.2011 a 11.10.2011). Krajský súd v X uznesením č.k. 6Co/55/2012 zo dňa 14.05.2013 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že bol nepreskúmatelný pre nedostatok dôvodov, ktorý spočíval v tom, že odôvodnenie rozsudku nespĺňalo predpísané náležitosti a že súd nedostatočne zistil skutkový stav. Po vrátení spisu z Najvyššieho súdu SR dňa 24.04.2015, nasledujúce pojednávanie sudkyňa nariadila až na 20.11.2015. Na pojednávaní dňa 18.12.2015 sudkyňa rozhodla, že za účelom doplnenia dokazovania nariadi znalecké dokazovanie. Uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania sudkyňa vyhotovila až 03.10.2016. Znalec doručil znalecký posudok dňa 16.01.2017. Na základe námietok strán sporu sudkyňa uznesením č.k. 10C/950/1999-926 zo 16.08.2017 nariadila ďalšie znalecké dokazovanie. Prvýkrát nariadila sudkyňa znalecké dokazovanie uznesením č.k. 10C/950/1999-280 zo dňa 13.03.2008, kedy stanovila znalcovi nesprávne znalecké úlohy (určiť trhovú hodnotu nehnuteľnosti a členského podielu k družstevnému bytu ku dňu zániku BSM) a z toho dôvodu zmarila účel znaleckého dokazovania. Druhýkrát nariadila znalecké dokazovanie uznesením č.k. 10C/950/1999-379 zo dňa 15.04.2010, ale ani v tomto uznesení sa sudkyňa návrhom žalobcu vykonať dokazovanie aj znalcom z odvetvia odhadu hodnoty stavebných prác, aby bolo možné zistiť, či hodnota stavebného materiálu použitá na dokončenie nehnuteľnosti zodpovedá výške finančných prostriedkov, o ktorých žalovaná tvrdila, že si ich požičala a že boli použité na dostavbu tejto nehnuteľnosti, nezaoberala. Ústavný súd na základe podaných sťažností A. R. a Ing. U. R. štyrikrát rozhodol, že základné právo strán sporu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 10C/950/1999 porušené boli, prikázal súdu vo veci konať a priznal stranám sporu finančné zadosťučinenie v celkovej výške 13.491,63 €, ktoré bol súd povinný zaplatiť spolu s náhradou trov právneho zastúpenia. Prevažná väčšina úkonov v predmetnom súdnom konaní bola vykonaná do 30. júna 2016, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Navrhovateľ dospel k záveru, že sudkyňa JUDr. L. E. predovšetkým neefektívnou a nesústredenou činnosťou ale aj nečinnosťou (predovšetkým v obdobiach od 06.07.2005 do 07.06.2006, 24.04.2015 do 20.11.2015, 18.12.2015 do 03.10.2016) porušila povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona a v konečnom dôsledku spôsobila v konaní zbytočné prieťahy. Toto konanie sudkyne napĺňa znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona, za ktoré jej navrhovateľ navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1, písm. b) zákona, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov, ktoré považuje za primerané vzhľadom na závažnosť porušenia povinností sudcu.

Disciplinárne sťažaná sudkyňa sa prostredníctvom zvolenej obhajkyne písomne vyjadrila k návrhu na začatie konanie podaním doručeným disciplinárnemu senátu dňa 11.01.2018. Z písomného vyjadrenia sudkyne, v ktorom je predovšetkým citovaný návrh na začatie konania a nálezy ústavného súdu, a opísané úkony vo veci sp.zn. 10C/950/1999, vyplýva, že sudkyňa s návrhom na začatie disciplinárneho konania nesúhlasí. Uvádza, že keďže predseda Okresného súdu X vytyka sudkyňi neefektívnosť, nesústredenosť, či nečinnosť predovšetkým v obdobiach od 06.07.2005 do 07.06.2006, resp. od 24.04.2015 do 20.11.2015, resp. od 18.12.2015 do 03.10.2016, čo vyplýva aj nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorých je zrejmé, že predseda Okresného súdu X sa písomne vyjadroval k vecnej stránke prijatých sťažností ústavným súdom, má sudkyňa za to, že návrh bol podaný oneskorene a navrhuje konanie zastaviť.

Podľa § 118 ods. 1 zákona zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v § 120 ods. 4.

Podľa § 120 ods. 4 zákona návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát bol povinný ex lege predovšetkým skúmať včasnosť podania návrhu na začatie disciplinárneho konania z hľadiska zachovania lehôt uvedených v citovaných ustanoveniach zákona.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o návrh na začatie disciplinárneho konania pre zavinené prieťahy v konaní, ktoré nie sú v návrhu (v skutkovej vete) časovo ohraničené dokončením skutku, vychádzal disciplinárny senát pri skúmaní prekluzívnych lehôt z premisy, že skutok omisívneho trvaceho charakteru bol dokončený až podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania. Pri uvedenom závere disciplinárny senát v súlade s § 150 ods. 2 zákona použil analógiu s predpismi trestného práva, konkrétne prihliadol na ustanovenie § 122 ods. 12 Trestného zákona („za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie

protiprávneho stavu“), a ods. 13, alinea prvá („ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207“). Vzhľadom na uvedené závery disciplinárny senát aplikoval vo veci zákon č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom v čase podania návrhu na začatie konania.

Subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začína v zmysle § 120 ods. 4 zákona plynúť orgánu oprávnenému na podanie návrhu dňom, kedy sa o disciplinárnom previnení dozvedel. V záujme dodržania základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR plynutie subjektívnych aj objektívnych lehôt nemôže závisieť od rozhodnutia oprávneného orgánu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože prípadná ľubovôľa oprávneného orgánu pri nakladaní so začiatkom subjektívnej lehoty by mohla narušiť právnu istotu sudcov. Lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania sú lehotami prekluzívnymi, ktoré nie je možné predĺžiť (obdobne aj II. ÚS 140/2011). Určenie začiatku plynutia subjektívnej lehoty nemôže závisieť od svojvoľe oprávneného orgánu, ale musí vyplývať z objektívne existujúcich skutočností, od ktorých treba odvodiť, kedy sa oprávnený orgán mohol o disciplinárnom previnení sudcu dozvedieť bez ohľadu na to, či sa skutočne v danom dni o disciplinárnom previnení aj dozvedel. Ak orgán oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania koná na základe podnetu, sťažnosti alebo akéhokoľvek iného podania mu adresovaného inou osobou, za deň rozhodujúci pre začatie plynutia subjektívnej lehoty nemožno považovať iný deň, ako ten, v ktorom je takéto podanie doručené, t.j. deň, keď sa ako príslušný orgán dozvie o tom, že malo dôjsť k disciplinárnemu previneniu (II. ÚS 140/2011).

V prejednávanom prípade disciplinárny senát aplikoval právne úvahy obsiahnuté v citovanom náleze ústavného súdu a dospel k záveru, že subjektívna lehota predsedovi súdu začala plynúť dňa 14.03.2017, kedy sa predseda súdu pod sp.zn. SprV 566/2016 písomne vyjadril k sťažnosti účastníka konania sp.zn. 10Cb/950/1999 prijatej ústavným súdom na ďalšie konanie. Táto skutočnosť vyplýva z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 712/2016. Dňa 20.03.2016 sa predseda súdu písomne vyjadril k ústavnej sťažnosti druhého účastníka uvedeného súdneho konania vedenej pod sp.zn. a II.ÚS 824/2016. V záujme ochrany práv disciplinárne stíhaného sudcu disciplinárny senát vychádzal z dátumu, ktorý je pre sudkyňu priaznivejší, a teda za deň, kedy sa navrhovateľ o disciplinárnom previnení dozvedel, považoval dátum 14.03.2017. Jeden rok od tohto dňa uplynul dňa 14.03.2018, a teda posledným dňom, kedy bolo možné včas podať návrh na začatie disciplinárneho konania bol deň 13.03.2018. Uvedené konštatovanie zodpovedá počítaniu lehôt z hmotnoprávneho hľadiska, keďže sa jedná o premlčanie, ktoré má v trestnom práve hmotnom (analogicky aplikovanom na disciplinárnu zodpovednosť sudcov), upravenom vo všeobecnej časti Trestného zákona, prekluzívny charakter, a teda spôsobuje zánik zodpovednosti.

Vzhľadom na to, že od dokončenia skutku neuplynulo 5 rokov, bola zachovaná aj objektívna lehota. Z uvedeného vyplýva, že návrh bol podaný včas, a teda neboli dané dôvody pre rozhodnutie na neverejnom zasadnutí. Vzhľadom na absenciu dôvodov pre vykonanie neverejného zasadnutia disciplinárny senát nariadil vo veci ústne pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom disciplinárne stíhanej sudkyne, v procesnom postavení svedka vypočul podpredsedníčku Okresného súdu X, a podľa § 269 Trestného poriadku s použitím § 150 ods. 2 zákona prečítal podstatný obsah spisu Okresného súdu X sp.zn. 10C/950/1999, najmä návrh na začatie konania, uznesenie Najvyššieho SR sp.zn. 4Cdo/450/2013 doručené Okresnému súdu X dňa 24.04.2015, uznesenie o vrátení súdneho poplatku odporkyni (č.l. 624-626), referát sudkyne zo dňa 06.10.2015, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 20.11.2015 (č.l. 680-687), listinné dôkazy predložené na výzvu sudkyne súdu, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 18.12.2015 (č.l. 709-710), nasledujúce podania účastníkov konania, výzvu sudkyne spoločnosti Juristico, s.r.o. (č.l. 734), výzvu na písomné vyjadrenie (č.l. 735), vyjadrenia a podania účastníkov konania, úradný záznam sudkyne zo dňa 28.09.2016 o telefonickej konzultácii znalca, úradný záznam zo dňa 30.9.2016 o konzultácii znalca, záznam o konzultácii znalca zo dňa 03.10.2016, uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania (č.l. 752 a nasl.) a ďalší podstatný obsah spisu. Ďalej prečítal nálezy Ústavného súdu SR č. III. ÚS 712/2016, II.ÚS 824/2016, III.ÚS 220/2009, III.ÚS 214/2006, prehľad výkonu sudcov Okresného súdu X v agende „C“ za roky 2012 až prvý polrok 2017 a zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne stíhaná sudkyňa k svojmu konaniu v pridelenej veci sp.zn. 10C/950/1999 uviedla, že podľa jej názoru je rozhodným obdobie od 24.04.2015 do 20.11.2015 a od 18.12.2015 do 03.10.2016. Necítila sa zodpovedná za prieťahy v konaní, a poukázala na úkony, ktoré vo veci v danom období vykonala (podľa bodov 6 -14 písomného vyjadrenia k návrhu). Vo veci vyvstala otázka, aká suma z pôžičky bola použitá na rekonštrukciu nehnuteľností, a za týmto účelom bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie. Ostatné obdobia podľa nálezu ústavného súdu tiež konala tak, ako jej ostatné povinnosti dovolili. Účastníci konania produkovali dôkazy o vykonaných stavebných prácach, sudkyňa tieto dôkazy protistrane doručovala a konzultovala so znalcom, či je možné na podklade predložených dôkazov vykonať znalecké dokazovanie. Jednalo sa o vec odborne náročnú, a komplikovanú aj prijatím nového procesného predpisu. Sudkyňa ďalej uviedla, že v roku 2015 rozhodla 28 civilných vecí, z toho 16 reštančných a 338 exekučných vecí. Od roku 2011 vybavuje plný nápad sudcu v oddelení Er za celý súd. V roku 2016 rozhodla 15 vecí, z toho 7 reštančných a 751 exekučných. V súvislosti s elektronizáciou zavedenou v roku 2016 vznikli vyššie nároky na čas i odbornú činnosť, keďže elektronizácia od začiatku nefungovala dokonale a bolo treba kontrolovať rozhodnutia aj v elektronickej forme, čo pretrváva aj v súčasnosti. Poukázala tiež na náročnosť kumulácie funkcie sudcu s úlohou ženy v rodinnom živote. Nikdy jej zo strany vedenia súdu neboli vytknuté žiadne nedostatky v práci, čomu zodpovedajú aj 5 ročné hodnotenia sudcu, ktoré nevykazujú negatívnu bilanciu.

Svedkyňa JUDr. M. U., podpredsedníčka Okresného súdu X, k veci uviedla, že skutočnosti uvedené sudkyňou vo výpovedi sú pravdivé. Vedenie súdu hodnotí sudkyňa v súlade s hodnoteniami sudcu, v ktorom dosiahla 95 bodov z maximálneho počtu bodov 100. Svoje povinnosti si plní svedomito, pre vedenie súdu sa nejaví ako problematická. Vyskytlo sa pár prípadov nedostatkov v práci menšieho významu, ktoré predseda súdu riešil písomným upozornením na potrebu dôslednejšie alebo plynulejšie konať vo veci. V tejto veci, ktorá bola sudkyňi pridelená opatrením predsedu súdu, však boli 4 nálezy ústavného súdu, a to prvý v roku 2006, kedy bola konštatovaná potreba konať plynulo a bez prieťahov, druhý v roku 2010 a napokon posledné 2, v dôsledku ktorých vznikla súdu povinnosť zaplatiť účastníkom konania primerané zadosťučinenie. V tejto fáze vedenie súdu dospelo k záveru, že je potrebné pre meritórne vyriešenie sporu pristúpiť k podaniu disciplinárneho návrhu. Svedkyňa ďalej uviedla, že v roku 2005 -2007 bol Okresný súd X jedným z najzaťaženejších súdov v SR, boli problémy s personálnym obsadením a sudcovia mali v oddelení okolo 700 vecí. Neskôr sa personálna situácia stabilizovala. Sudkyňa je jednou z 2 sudcov Okresného súdu X vybavujúcich agendu Er, ktorá v súčasnosti obnáša 97.000 živých vecí.

Z listinných dôkazov prečítaných na ústnom pojednávaní vyplynulo, že konanie vedené na Okresnom súde X pod sp. zn. 10C/950/1999 bolo začaté podaním žaloby dňa 13.09.1999. Vec bola pridelená sudkyňi JUDr. A. E. Dňa 06.07.2005 bola vec pridelená JUDr. L. E., dňa 01.12.2005 JUDr. A. A. a dňa 16.12.2005 opäť JUDr. L. E., ktorá začala vo veci konať dňa 11.04.2006, kedy nariadila pojednávanie.

Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 712/2016 zo dňa 03.05.2017 bola konštatovaná nečinnosť a neefektívnosť súdu v období od 24.04.2015 do 06.10.2015 a od 18.12.2015 do 03.10.2016, teda cca 1 rok a 6 mesiacov. Žalobcovi bolo priznané primerané zadosťučinenie vo výške 3.000 €

Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 824/2016 zo dňa 04.04.2017 boli konštatované zbytočné prieťahy v konaní v období od 20.10.1999 do 17.01.2001, od 27.03.2001 do 17.01.2002 a od 11.02.2004 do 10.04.2006. Žalovanej bolo priznané primerané zadosťučinenie vo výške 7.000 €.

Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 220/2009 zo dňa 10.01.2010 bola konštatovaná neefektívnosť súdu od 05.09.2008 do 20.11.2009 (14 mesiacov) a žalobcovi bolo priznané primerané zadosťučinenie vo výške 1.500 €.

Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 214/2006 zo dňa 03.11.2006 bola konštatovaná neefektívnosť súdu od 20.10.1999 do 17.01.2001 (9,5 mesiaca) a od 11.02.2004 do 10.04.2006 (26 mesiacov) a žalobcovi bolo priznané primerané zadosťučinenie vo výške 60.000 Sk.

Vzhľadom na skutočnosť, že skutok uvedený v návrhu je formulovaný neurčito, a disciplinárny senát bol povinný brať do úvahy len tie skutkové

okolnosti, ktoré sú explicitne v skutku uvedené, dospel po vykonaní dokazovania prečítaním nálezov ústavného súdu k záveru, že obdobie od 06.07.2005, kedy bola vec prvýkrát pridelená disciplinárne stíhanej sudkyňi do 10.04.2006, ktoré je pokryté nálezom ústavného súdu sp.zn. II.ÚS 824/2016 zo dňa 04.04.2017, je potrebné oddeliť od zvyšného obdobia pretrvávania protiprávneho stavu v zmysle skutku, pretože obdobie, počas ktorého malo dochádzať k ďalším prieťahom v konaní po rozhodnutí ústavného súdu, predstavuje recidívu prieťahov v súdnom konaní. V prípade iného výkladu by potom bolo možné disciplinárne stíhať sudcov za pochybenia, ktoré nastali v relatívne dávnej minulosti, čo nezodpovedá úmyslu zákonodarcu, ktorý prejavil zavedením prekluzívnych lehôt na prejednanie profesionálnych zlyhaní sudcov.

Na základe týchto skutočností disciplinárny senát v uvedenej časti po vykonaní dokazovania disciplinárne konanie podľa § 124 ods. 1 písm. a) zákona pre uplynutie objektívnej lehoty zastavil bez toho, aby skúmal zavinenie sudkyne.

Predmetom meritórnych úvah teda ostal skutok uvedený v návrhu časovo vymedzený nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 712/2016 zo dňa 03.05.2017, ktorým bola konštatované prieťahy v konaní od 24.04.2015 do 06.10.2015 a od 18.12.2015 do 03.10.2016. Zo spisového materiálu je zrejmé, že v tomto období nastali v konaní nasledovné skutočnosti:

Dňa 24.04.2015 bol vrátený spis z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spolu s rozhodnutím o odmietnutí dovolania. V tento deň vyšší súdny úradník dal pokyn na doručenie rozhodnutia najvyššieho súdu účastníkom konania. Následne vydal dňa 01.06.2015 uznesenie o vrátení súdneho poplatku žalovanej. Vec bola predložená sudkyňi, ktorá dňa 06.10.2015 nariadila pojednávanie na deň 20.11.2015, na ktorom vykonávala dokazovanie. Pojednávanie dňa 18.12.2015 bolo odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania. Zároveň súd právnomu zástupcovi žalovanej uložil, aby v lehote do 08.01.2016 predložil písomné znenie otázok pre znalca. Právny zástupca dňa 11.01.2016 predložil podanie obsahujúce nové skutkové tvrdenia ohľadom rozsahu dokončovacích prác na rodinnom dome strán sporu, ktoré mali byť predmetom znaleckého dokazovania. Dňa 13.05.2016 súd vyzval právneho zástupcu k predloženiu písomného vyjadrenia ohľadom skutkových tvrdení v jeho podaní zo dňa 08.01.2016 a k predloženiu listinných dôkazov, a tiež k vyjadreniu k podaniu protistrany, všetko v lehote 15 dní. Právny zástupca doručil žiadané súdu dňa 06.06.2016 a 08.01.2016. Z úradného záznamu zo dňa 28.09.2016 vyplýva, že sudkyňa telefonicky konzultovala vypracovanie znaleckého posudku so znalcom, ktorý uviedol, že znalecký posudok vo veci je schopný vypracovať až koncom roka 2016. Z úradného záznamu zo dňa 29.09.2016 vyplýva, že sudkyňa konzultovala možnosti vypracovania znaleckého posudku s iným znalcom, ktorý uviedol, že znalecký posudok môže vypracovať v lehote 60 dní.

Z prehľadov nápadu výkonnosti sudcov Okresného súdu X na civilnom úseku za obdobie od roku 2014 doposiaľ (ktoré disciplinárny senát považuje

za relevantné pre posúdenie zavinenia), vyplýva, že JUDr. L. E. bola predovšetkým pridelená agenda Er a zároveň dokončovala občianskoprávne veci napadnuté v predchádzajúcich obdobiach. V roku 2014 rozhodla 7 reštančných vecí nad 5 rokov, 5 vecí nad 4 roky a 5 vecí nad 3 roky, nerozhodnutých reštančných vecí nad 5 rokov ostalo 41. Zároveň rozhodla 244 exekučných vecí. V roku 2015 rozhodla 16 reštančných vecí nad 5 rokov, 2 nad 4 roky a 2 nad 3 roky. Počet nerozhodnutých reštančných vecí nad 5 rokov znížila na 38 pri súčasnom rozhodovaní v 338 exekučných vecí. V roku 2016 rozhodla 7 reštančných vecí nad 5 rokov a 4 veci nad 3 roky, nerozhodnutých reštančných vecí ostalo 29, rozhodnutých v Er 751.

Podľa § 2 ods. 2 zákona sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prieťahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, veta prvá, len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Podľa § 30 ods. 4 zákona sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Disciplinárny senát vyhodnotil vyššie uvedené dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a vyvodil z nich záver, že disciplinárne stíhaná sudkyňa v danom období prednostne venovala pozornosť reštančným veciam, a ktorých počet znížila, za súčasného enormného rastu nápadu exekučných vecí v roku 2016. Hoci nebolo reálne možné zo strany konajúcej sudkyne venovať výlučnú pozornosť právnej veci, ktorá je základom tohto konania, a to so zreteľom na zaťaženosť a dôraz na konanie v reštančných veciach, bolo povinnosťou disciplinárne stíhanej sudkyne sústrediť sa predovšetkým na túto vec, keďže sa jednalo o konanie trvajúce už od roku 1999, v ktorom ústavný súd v danom čase už 2 razy konštatoval prieťahy v konaní a zaviazal súd k zaplateniu nemajetkovej ujmy účastníkovi konania. Disciplinárny senát teda dospel k záveru, jednou z príčin prieťahov v tomto konaní bolo okrem objektívnych skutočností nezávislých od sudkyne aj oneskorené nariadenie pojednávania po vrátení veci z najvyššieho súdu a nečinnosť sudkyne od 08.01.2016 do 28.09.2016. Predovšetkým v nečinnosti

sudkyne po získaní podkladov k vypracovaniu znaleckého posudku do konzultácie so znalcami disciplinárny senát vzhliadol zavinenie.

Disciplinárny senát teda dospel k záveru, že k porušeniu povinnosti sudcu došlo jednak z objektívnych dôvodov spočívajúcich v nedostatočných podmienkach pre vybavovanie všetkých pridelených vecí sudcom bez prieťahov, a čiastočne aj zo subjektívnych dôvodov spočívajúcich v nie celkom zodpovedajúcej organizácii práce sudkyňou v danej veci. Vzhľadom na skutočnosť, že jednou z príčin následku spočívajúceho v prieťahoch v konaní bolo konanie (opomenutie) zo strany sudkyne, je potrebné konštatovať jej zavinenie. Zavinené porušenie povinnosti uloženej procesným predpisom, ktorého následky spočívajú v prieťahoch v konaní, je potrebné považovať za porušenie povinnosti sudcu konať v pridelenej veci bez zbytočných prieťahov podľa § 30 ods. 4 zákona. Sudkyňa teda svojím zavineným konaním spôsobila zbytočný prieťah, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Základnou povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni právne neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Podľa § 117 ods. 1 zákona za disciplinárne previnenie disciplinárny senát uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) napomenutie,
- b) zníženie funkčného platu až o 30 % na obdobie najviac troch mesiacov a pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa sudca dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho postihu, na obdobie najviac šiestich mesiacov,
- c) vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov.

Podľa § 117 ods. 6 zákona disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že JUDr. L. E. je erudovanou a výkonnou sudkyňou, ktorá si svoje povinnosti sudcu v rámci objektívnych možností spočívajúcich vo vysokej zaťažnosti sudcov Okresného súdu X plní riadne, a skutočnosť, že v právnej veci sp.zn. 10C/950/1999 nekonala svedomite, má excesívny charakter. V týchto súvislostiach disciplinárny senát vyhodnotil porušenie povinnosti sudkyňou ako menej závažné a so zreteľom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, jeho následok, ale najmä mieru zavinenia sudkyne dospel k záveru, že disciplinárne opatrenie v podobe napomenutia je primerané uvedenému pochybeniu.

Na základe týchto skutočností disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte.

v Bratislave dňa 23. apríla 2018

JUDr. Danica Veselovská
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová